

1

Äidin uusin keksintö on antaa niin pieni pyyhe, ettei siihen voi saunan jälkeen kääriytyä. Hän kävelee perässä, kyselee ja katsoo, tirkistelee ovenraosta ja verhon takaa. Hengittää raskaasti arvaillessaan vartaloni rajoja, kuljettaa kättä ihollani selvittääkseen, onko kaikkialla karvapeite. Työntää käteeni terveyssiteitä ja deodoranttia. Puen hänen vanhat rintaliivinsä, en mahdu niihin, harmaa kangas repsottaa rintojen välissä. Hän on huolissaan nestetasapainosta, ojentaa hedelmän päivälliseksi, juottaa minulle vettä ja virtsaa.

2

Nainen astuu käytävään ja huutaa. Tyttö astuu käytävään, kiskaisee T-paitansa pois ja huutaa. Nainen huutaa niin että sylki pisaroi seinille ja matolle. Tyttö osoittaa pisaraa, joka suurentaa tapetin raidan. Nainen häkeltyy ja huutaa. Tyttö riisuu housunsa, hänellä ei ole alusvaatteita. Nainen tarttuu tytön hartioihin ja tempaisee hänet päin seinää. Tyttö huutaa. Nainen pakottaa tytön polvilleen ja alkaa hyväillä tämän hiuksia.

3

Opettaja katsoo tytön silmiin. Hän siirtää piirtoheitintä, napsauttaa valot pois ja lukitsee luokan oven. Kuuluu vain hengitystä, kahden happea työntävän sydämen epätahtinen koneisto asettuu hitaasti muotoonsa. Tyttö puree alahuultaan, sen mukana suuhun menee opettajan sormi. Opettaja alkaa puhua, ensimmäinen sana on kovaääninen räjähdys.

4

Raparperipiirakkasi on hyvää jäätelön kanssa, veresi hyytyy viihdyttävästi kun kiroilen; kaikki tämä on ajankulua. Samaan pystyy puusta putoava lehti, pöydän alta karkaava rusakko, taivas. En tarvitse sinua mihinkään, äiti. Jos kerrot vielä yhdenkin lapsuusmuiston, en enää ikinä tule käymään.

5

Isän suusta tulee pahaa hajua ja huonoja neuvoja. Saunassa pakotan katseeni hänen jalkojensa väliin. Tiistaina valun verta kaupan lattialle, pesen farkkujani kylmällä vedellä, pesen lakanoita, vuosien ajan pesen kellastuneita jälkiä patjastani. En kasva. Banaanien tarrat liimaan riveiksi vaatekaapin oveen, pakotan esineitä itseeni, paikkaan reikiä, joista ilma vuotaa.

6

Naisen vatsassa on ylimääräisiä elimiä. Mies painaa korvansa hänen ihoaan vasten ja kuuntelee. Pään paino saa naisen voimaan pahoin, hän ei jännitä ainuttakaan lihasta. Hän ajattelee lapsia, joille kasvaa kolme keuhkoa ja neljä suuta, huutavaa ja mönkivää hyönteislaumaa. Mutta hän ei liiku, mies hengittää hänen napaansa, maksan vierestä elämä tihkuu hitaasti ulos.

7

Kilpailemme siitä, kumpi aiheuttaa toiselle syvempiä traumoja. Löydämme leikkiaseen kadulta, harjoittelen itsemurhaa. En muista, miltä sinua tuntui rakastaa. Kun istut sohvalle keski-ikäisen näköisenä, en näe mitä silloin näin. Älä naura, tahdon sinut kylmänhikisenä, masentuneena ja itsekkäänä. Tahdon että haiset eläimiltä ja kostealta villakangastakilta, kauhuissasi tulet pimeään ikkunaan, vaanit lasin takaa. Otat minusta kiinni niin etten saa päätäni hyvään asentoon.

8

Äidin kuuluu suuttua joka sunnuntai, kun hän tekee ruokaa. Ei haittaa, että vieraita ei tällä kertaa ole, että ruoka ei vaadi muuta kuin esilämmitetyn uunin ja mausteita. Ellei veitsi ole väärässä paikassa, on ainakin kissa. Taloa lämmitetään mielipuolisesti. En halua syödä tomaattia, mutta me pidämme kaiken ennallaan, tappelemme samasta lehden osasta, kiskomme toisemme hereille vähän liian aikaisin. Nyt menen ja otan häneltä pois nuo esineet joihin hän on sairaalloisen kiintynyt.

9

Lapset ovat suloisia kun he peittelevät vanhempiaan nukkumaan, kantavat hämähäkkejä ulos suurissa tulitikkurasioissa. Lapset keittävät kahvin ja kysyvät aina, montako sokeripalaa isä tahtoo, juoko äiti maidolla vai ilman, laitetaanko pöydän päähän taas yksi tyhjä kuppi. Vanhemmat näkevät kaiken eri tavalla: perunoita on liian vähän. He ostavat joka päivä mädät hedelmät lasikulhoon, kuorsaavat vuorotellen. Ihastunut yleisö taputtaa seisaaltaan monta minuuttia, monta vuotta.

10

Lääkäri lämmittää peilin ennen kuin työntää sen naisen kurkkuun. Nainen pitää refleksinsä kurissa tahdonvoimalla. Hän ajattelee: tuolle miehelle en anna mitään. Lääkäri huomaa että nainen pidättää hengitystään, hän työntää peilin tilalle intubaatioputken ja nauraa. Nainen makaa velttona ja alasti, lääkäri kävelee hänen ylitseen keittiöön, napsauttaa kahvinkeitTIMEN päälle ja alkaa lukea päivän lehteä.

11

Välitunnilla varastan deodorantin ruokakaupan hyllyltä, levitän sitä salaa paitani alle. Äiti tahtoo, että haisen hieltä, että kannan neitsyyttäni miesten farkuissa ja kiroilen. Kerran kuussa hän leikkaa hiukseni, tekee aukkoja kalloon asti, repii housut jalastani ja puhdistaa alueet, joita en saa nähdä. Iltaisin polvistumme sänkymme viereen, äiti on taas Jumalan kanssa kaikesta samaa mieltä.

12

Isä pelkää minua. Olen seksikäs ja aina täällä, valkoisena hän katselee kun tanssin yöpaidassani niin kuin lapsena. Tuoksun vastapaahdetulta kahvilta, maistun viikunalta, jonka siemenet rusahtelevat hampaissa halki. Tahallani juoksen karpästen perään, kaappaan ne nyrkkiini ja syön. Isä pyytää että muuttuisin erilaiseksi: hämäräsokeaksi siskokseni, joka syö spagettinsa lusikalla, ei puhu unelmista, kaivaa haaroistaan lapsia kahden vuoden välein.

13

Äiti sanoo: sinä olit laiha silloin, kun hän suurentaa minulle paitaa rintojen kohdalta. Hän sanoo: minä olin laiha silloin, kun katselee valokuvia. Eräänä aamuna löydän hänet sokset kädessään. Hän on leikannut minut pois, pöydällä on hiuksenpätkiä ja riekaleita. Äiti sanoo: sinusta tuli ihmeellisen kylmä.

14

Pääni pysyy koossa metallilla, se on natiseva ase joka saa paljastimen piippaamaan. Olen nainen, hyväksikäyttäjä, imen lapseni elinvoimaa heti kun se väkisin kohdussani kasvaa. Vaadin huomiota. Sairaalasänky nytkähtelee, mies luulee olevansa jotain: isä, puoliso, perheenjäsen.

15

Otetaan äiti. Otetaan lasillinen piimää. Tehdään äidistä ylipainoinen ja ahdistunut. Nostetaan piimälasin viereen ruisleipä, jonka päällä on voita ja savusilakka. Tuodaan huoneeseen aikuinen tytär, joka napsauttaa radion päälle eikä sano mitään. Asetetaan tytär keittämään kahvia, vaikka kello on jo paljon. Päästetään sitten huoneeseen kissa, katsellaan kuinka sekin haluaa jotain.

16

Suhtaudun sinuun uteliaasti kuin raatokärpäseen. Kokeilen, pystynkö antamaan kaikkeni. Asetun viettelemään sinua erilaisin keinoin, ruokin äidinmaidolla ja selluliitinpalasilla, sanon huomenta ja ole hyvä. Tarkkailen ryhtiäni, kujeilevasti heilautan hiukset pois kasvoilta. Pesen pyykit ja kainalot, katan verissään rimpuilevat eläimet kynttilöin koristeltuun pöytään. Tällainen idylli; vaatekaapin ylähyllylle pinotut aseet eivät vaikuta siihen, mitä sinusta ajattelen.